

blandet oplevelse, forstået på den måde, at der er ordførere, der delvis har beskæftiget sig med det, der er lovforslagets tema, nemlig ændringer af indsamlingsloven, mens en stor del af debatten i dag egentlig er foregået i en anden kreds af ordførere og har været et spørgsmål om udviklingsbistand.

Jeg vil med det samme sige sikkert til skuffelse for nogle, at mit indlæg her i dag vil holde sig meget strikt til det lovforslag, der behandles, og omhandle indsamlingsloven. Jeg overlader det trygt til regeringens udviklingsminister at redegøre for regeringens udviklingspolitik.

Baggrunden for ændringer af indsamlingsloven, som det her lovforslag lægger op til, er ganske rigtigt indgåelse af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, hvor man har indført et egenfinansieringskrav. Så vidt så godt om udviklingspolitikken.

I forbindelse med det blev spørgsmålet rejst, om de rammeorganisationer, som nu blev pålagt et egenfinansieringskrav, havde mulighed for at foretage husstands- og gadeindsamling. Som flere har bemærket, har praksis været den igennem en årrække, at man har været meget restriktiv med hensyn til at give tilladelse til offentlig gade- og husstandsindsamling. Det fremgår af indsamlingsloven i dag.

Der er dog en række organisationer, der af mere eller mindre historisk betingede årsager har optjent en rettighed, der har gjort, at de har været undtaget fra forbuddet og har haft mulighed for at foretage indsamling efter forskellige artede regelsæt. Den rettighed har de fortsat.

Så viste det sig, at i forbindelse med indførelse af egenfinansieringskrav kom man i den mærkværdige situation, at nogle organisationer kunne foretage husstandsindsamlinger, mens andre organisationer ikke ville have den samme mulighed. Der syntes jeg egentlig, at det var rigtigt at overveje, om der skulle hjemles mulighed for, at de organisationer, der sådan blev stillet over for de samme krav fra staten, også fik mulighed for en gang årligt at foretage en indsamling.

Kl. 17.50

Jeg er for lovforslaget. Jeg vil gerne i dag meget klart understrege, at jeg fortsat mener, at meget tungtvejende hensyn taler for, at man skal være særdeles restriktiv med at liberalisere indsamlingsloven. Det er også i det lys, åbningen i dag skal ses, den beskedne liberalisering, som jeg mener fru Elisabeth Arnold betegnede den som. Det er, fordi man kan sige, at man påfører

en lang række rammeorganisationer nogle nye krav, og der synes jeg, at det er rimeligt, at de så bliver stillet forholdsvis ens med hensyn til, hvorledes de skaffer finansiering til de forhold.

Men jeg må sige, at grundlæggende mener jeg, at det er rigtigt, at vi beskytter befolkningen og begrænser de gener, der er forbundet med f.eks. husstandsindsamlinger. Det er fortsat min opfattelse, og det er baggrunden for, at lovforslaget er udformet, som det er. Det er der nogle der kan mene både er uretfærdigt, ærgerligt osv., men jeg vil dog gerne, ikke mindst set i lyset af fru Karen Hækkerups bemærkninger, sige, at også under tidligere regeringer, hvor der har været skiftende socialdemokratiske justitsministre, har man afvist at ændre indsamlingsloven. Så det er altså ikke en praksis, der er blevet taget op, efter at regeringsmagten er skiftet.

Man har været meget restriktiv, og det skyldes naturligvis det meget velbegrundede hensyn, at befolkningen i dag bliver bombarderet på tv, på posthuse, internet og i alle mulige andre sammenhænge med et ønske om finansiering af dette eller hint. Det er rimeligt nok, at man bruger de kanaler til at søge bidrag, men når det gælder at blive kimet ned på ens egen bopæl, så synes jeg, at det havde været rigtigt, at der var lagt en restriktiv linje, og det er så også det, lovforslaget her lægger op til.

Dette er blot for at sige, at der sådan set ikke er nogen forskel på, om der er en konservativ justitsminister eller en socialdemokratisk. Man har været meget restriktiv med hensyn til at give tilladelse til nye foreninger, ja, faktisk lige så restriktiv, som man er i dag.

Det er klart, at jeg da er glad for at kunne konstatere, at i hvert fald et flertal stadig væk står bag den her liberalisering, for jeg synes, det er rimeligt, når man stiller et sådant krav i udviklingspolitisk sammenhæng, at man så også sikrer parallelitet over til indsamlingsloven. Lovforslaget er jo udformet på en sådan måde, at hvis man ikke længere er ramt af egenfinansieringskravet, jamen så bortfalder ens mulighed også for at foretage husstandsindsamling. Så der er altså en klar parallelitet mellem de to ting.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nu ved jeg godt, at justitsministeren ikke er udviklingsminister, men de her ting hænger jo meget tæt sammen, og når man fremsætter sådan et lovforslag her, må man jo ligesom have gjort sig